

[illegible]

OBSAH

ROZHOVOR *DOC. ANITA JURÁNKOVÁ*

ODBORNÉ TÉMA *ČERNÉ DÍRY*

NÁZOR *UČITEL, POSTRACH ULICE*

KALENDÁŘ *AKCE VE ŠKOLNÍM ROKU 2018/19*

RECENZE *POKÉMON: DETEKTIV PIKACHU*

HOROSKOP *UNIVERZÁLNÍ PŘEDVÍDAČ*

KOMIKS *GYMNÁZIUM KROMĚŘÍŽ*

Tak jsme se, dámy, pánové a lidé o přesnější nálepky se nezajímající, konečně dočkali. To slibované, dlouho očekávané, úplně první číslo našeho časopisu je tady a přímo přetéká články, které rozhodně stojí za to přečíst. Ostatně, jejich přehled můžete zhlédnout vedle.

Chtěla bych Vám všem poděkovat za všechen čas, který věnujete právě četbě, a doufám, že se bude jednat o čas kvalitně strávený.

Za celou redakci,

Tereza Genzerová
editor

na tomto čísle se podíleli:

ŠÉFREDAKTOR
Tereza Genzerová

REDAKTOŘI
Svatava Huňová, Marie Jelínková,
Viktorie Knapková, Lucie Mrázková,
Karolína Náplavová

GRAFICKÁ ÚPRAVA
Klára Droběnová

ILUSTRACE
Eliška Navrátilová

SPECIÁLNÍ PODĚKOVÁNÍ
Lukáš Červinka, Anita Juránková,
Pavel Netopil

ROZHOVOR S DOC. JUDR. JURÁNKOVOU, PH.D.

autoři: A. Juránková, T. Genzerová

Její odborné texty jsou oslavovány po celém světě. Již dlouhá léta stojí na samotné špičce pomyslné mocenské pyramidy svého oboru. Odborníci z různých vědních odvětví se snaží její dílo neúspěšně napodobit. Získat rozhovor s touto osobou je kvůli její vytíženosti a žádanosti téměř nemožné. A přeci se naší redakci podařilo. O kom je řeč? To je snad jasné, zná ji přece každý.

Dobrý den.

Zdravím.

Dříve, než se pustíme do rozhovoru samotného, ráda bych Vám, paní docentko, za celou naši redakci srdečně poděkovala za tuto příležitost. Velice si vašeho rozhodnutí ceníme.

Já vám děkuji za velmi milé přivítání. *úsměv*

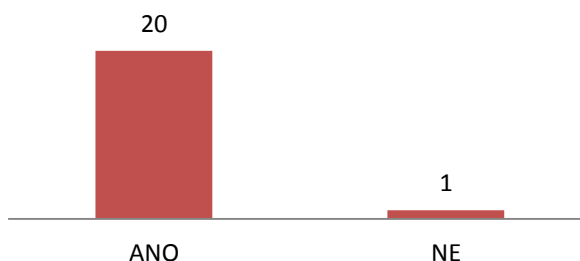
Začněme tedy od úplného počátku. Co, nebo snad kdo, Vás vedl k zaměstnání v sociálně-právním oboru poskytování zpamětněných, artisticky poupravených, institučně-vydaných skript?

Já si sama nejsem přesně jistá... Svá odborná skripta, která nejspíš široká veřejnost zná spíše pod jejich zažitou zkratkou, jsem psala již od základní školy. V té době to bylo hlavně pro mou vlastní potřebu. Nikdy jsem neplánovala skripta poskytnout svému okolí, natož pak širší veřejnosti. S nástupem na střední všeobecně vzdělávací školu jsem však stále častěji začala potkávat osoby, které hledaly člověka s mými zkušenostmi a dokázaly náležitě ocenit mou snahu. Právě těmto osobám jsem poprvé poskytla své texty. Nyní si již svůj život bez mé práce představit nedokážu.

Máte tedy pocit, že by snad Vaše práce určitým způsobem ohrožovala Vaše zdraví, a to jak fyzické, tak psychické?

Když se nad tím zamyslíme, každé povolání „určitým způsobem“ zdraví ohrožuje; to mé není výjimkou. Má práce je velice stresující, ačkoli je třeba být při ní v naprostém vnitřním klidu a pohodě. Navíc vyžaduje plnou a ničím nerušenou pozornost. Co se týče mého fyzického zdraví, ani to už není tím, čím bývalo. Jistě jste si vědoma, že veškeré své spisy publikuji jedině v ručně psané formě. Je tedy mou povinností každodenně trénovat svůj rukopis a rozšiřovat mé znalosti v oboru pravopisném. Hodinami sezení nad mým dílem navíc trpí má záda a samozřejmě mé již několikrát namožené

Půjčili jste si někdy od doc. Juránkové tzv. "zápis"?

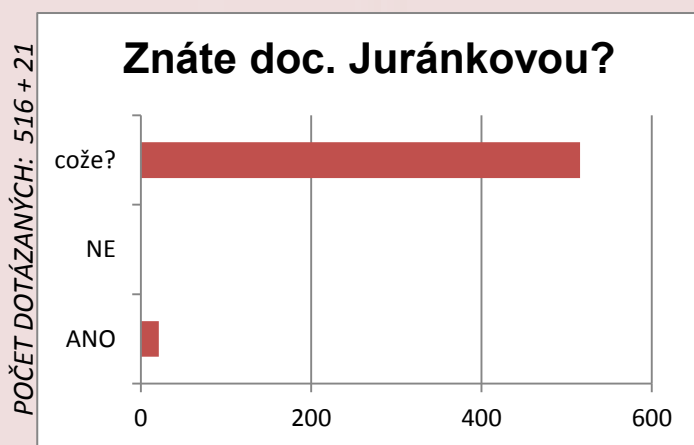

POČET DOTÁZANÝCH : 21 (Q.B)

zápěstí. Odpočinek si však dovolit nemohu, mnoho lidí na mne spoléhá, a navíc se sama obávám, že by většina z nich beze mne nedokončila vzdělání základní, natožpak střední.

I přes všechny oběti, které musíte udělat, však v tomto oboru zůstáváte. Rozumím tedy správně, že Vaše zdánlivě nekonečná odhodlanost je ukotvena ve snaze přivést lepší zítřky pro celý náš svět?

To bych neřekla. „Přivést lepší zítřky pro celý náš svět“ je sice nádherná myšlenka, avšak její převedení do stavu reálného není zrovna snadné. Svou pozornost jsem tedy zaměřila pouze na jednu skupinu v mém okolí, kterou se snažím změnit k lepšímu. Tato skupina čítá jednadvacet lidí a pětkrát týdně se spolu setkáváme v jednom ze vzdělávacích zařízení v domovské Kroměříži.

To je, samozřejmě, rozumné rozhodnutí. Omlouvám se za své ukvapené závěry.

To je v naprostém pořádku.

Ráda bych tedy přešla k trochu jinému odvětví dotazů, a tím je Vaše sláva. Překvapilo Vás, jak brzy po Vašem „profesním debutu“ jste se stala celosvětově známou vědkyní?

Abych řekla pravdu, byla jsem velice překvapena. Snad ani v tom nejkrásnějším snu by mne nenapadlo, že má práce bude mít takový obrovský úspěch. V této chvíli se najde již jen malá skupina lidí, kteří by mé tvorby alespoň jednou nevyužili.

Máte pocit, že Vám Vaše sláva nějakým způsobem zabraňuje v dalším působení? Nebo snad přináší jen samá pozitiva?

Vše, bohužel, růžové není. Naneštěstí mám velice málo času, a to nejen na jiné pracovní projekty, ale i na svůj osobní odpočinek. I kvůli tomu jsem již několikrát přemýšlela, jestli své zaměstnání neopustit. Avšak spokojenost mého okolí je pro mne přednější a úsměvy na tvářích mých blízkých jsou tím, co mne žene stále dál.

Zrovna jsem se Vás na Vaše očekávání chtěla zeptat. Mohu to tedy chápat tak, že byla naplněna?

Musím se svěřit, že jsem od své práce nikdy nic neočekávala. Vlastně jsem ani nikdy neměla tu chvíli, kdy bych se rozhodla a řekla si: „Ano, tohle je věc, kterou bych chtěla v životě provozovat.“ Má očekávání byla téměř nulová, ale výsledek, ten několikanásobně předčil jakákoliv očekávání, kdokoliv mohl mít.

Jsem si jistá, že Vaše zaměstnání je stále opředeno celou řadou tajemství. Mohla byste nám tedy alespoň lehce přiblížit, jak to vypadá s Vaší pracovní dobou, či pracovními odměnami?

Má pracovní doba se většinou shoduje s dobou strávenou v budově kroměřížského gymnázia, nepočítáme-li odpočinkové chvíle. Již před dlouhou dobou jsem také vyzorovala - a to je jistě pro některé velice překvapující – že s blížícími se termíny jednotlivých testů a zkoušení se poptávka po mých textech zvyšuje, čímž stoupá i má pracovní vytíženost a výše zmíněná pracovní doba. Co se týče pracovní odměny... Samotné slovní spojení „pracovní odměna“ se v mém slovníku nevyskytuje. Je však nutné poznamenat, že z některých mých vedlejších projektů – mezi které patří například předtestová výpomoc s anglickou gramatikou – odměny plynou. Za poslední půlrok jsem tímto způsobem získala již tři čokolády, přičemž stále čekám na doručení slíbené odměny za mou pověstnou pětiletou nulovou absenci.

poznámka – doc. Juránková se na konci rozhovoru svěřila, že nejraději má čokoládu značky Milka(c)

Jaký je Váš osobní názor na to, že široká veřejnost často neuvádí plný název zpamětněných, artisticky poupravených, institučně-vydaných skript a místo toho používá zkratku Z.A.P.I.S.?

Co se dá dělat, lidská rasa je už od přírody neuvěřitelně líná. I přes mé snahy já nejsem výjimkou. Sama tohoto označení v běžné řeči využívám a nevidím tedy žádný problém v tom, že tak činí i jiní.

Musím přiznat, že Vaše odpovědi je radost poslouchat. Bohužel, čas se nám krátí. Mnohokrát Vám děkuji za tuto příležitost a za celý tento rozhovor, docentko Juránková.

I já vám děkuji, být ve vašem časopise je pro mne velká čest.

Na závěr bych se ještě zeptala na jednu věc: Máte nějaké rady či tipy pro člověka, který by se rozhodl následovat ve Vašich šlépějích?

Neusněte na vavřínech, děcání!

ČERNÁ DÍRA

autoři: M. Jelínková, L. Mrážková

Černá díra je natolik hmotný objekt, že jeho gravitační pole je v jisté oblasti časoprostoru natolik silné, že žádný objekt včetně světla nemůže tuto oblast opustit. Černá díra byla teoreticky předpovězena v obecné teorii relativity publikované v roce 1915 Albertem Einsteinem. Dnes považujeme za obecně prokázané, že černé díry se nacházejí v centrech galaxií, aktivních galaktických jádrech, kvasarech i v centrech některých kulových hvězdokup.

Podle obecné relativity nemůže žádná hmota ani informace proudit z nitra černé díry k vnějšímu pozorovateli. Například není možné získat žádnou její část ani odražené světlo vyslané z vnějšího zdroje či jakoukoli informaci o hmotě, která vstoupila do černé díry. Existují však kvantově-mechanické procesy, které způsobují vyzařování černých děr. Předpokládá se, že vyzařování nezávisí na tom, co do černé díry spadlo v minulosti.

Fyzikální vlastnosti

Hlavním aspektem existence černých děr je skutečnost, že je časoprostor zakřivován přítomností hmoty, což se shoduje se základními principy obecné relativity. Nejpozoruhodnější vlastností černých děr je ta, že jsou důsledkem zakřivení časoprostoru v jejich okolí.

Horizont událostí

Myšlená kulová „plocha“ obklopující hmotu černé díry se označuje jako horizont událostí. Na úrovni horizontu událostí je úniková rychlost rovna rychlosti světla. Neobyčejně silné gravitační pole brání všemu uvnitř horizontu událostí uniknout přes jeho povrch. Cokoliv z vnějšku se může propadnout přes horizont událostí, ale nikdy tomu nemůže být naopak. Výjimkou jsou jen kvantově mechanické procesy v těsné blízkosti horizontu, které umožňují vznik virtuálních párů částic a antičástic. Ty vedou například k efektu tzv. vypařování černých děr. Ani v tomto případě ale částice přímo neunikají zpod horizontu událostí – proces „vypařování“ je založen na jiných principech. Podle Hawkingova vyjádření jde ale o zdánlivý horizont.

Singularita

Obecná relativita předpovídá, že v centru černé díry, pod horizontem událostí, existuje singularita, místo, kde je zakřivení časoprostoru nekonečné a gravitační síly jsou nekonečně velké. Časoprostor pod horizontem událostí je specifický tím, že singularita je v každé z pozorovatelných budoucností každého objektu, který projde horizontem událostí, a tedy, že se vše uvnitř horizontu událostí pohybuje směrem k ní (Penrose a Hawking). To znamená,

že mezi původním návrhem Johna Michella z roku 1783 a relativistickým pojetím černé díry je konceptuální nesrovnalost. V Michellově teorii se úniková rychlost rovnala rychlosti světla, ale bylo například stále teoreticky možné vytáhnout objekt z černé díry pomocí lana. Obecná relativita tuto mezeru eliminuje.

Očekává se, že budoucí zjemnění anebo zobecnění obecné relativity (především kvantové gravitace) změní pohled na podstatu nitra černé díry. Většina teoretiků interpretuje matematické rovnice popisující singularitu tak, že naznačují nekompletnost současné teorie a že k plnému pochopení singularity musí do hry vstoupit nové jevy. Tato otázka může však být pouze akademická, jelikož hypotéza kosmické cenzury předpokládá, že v obecné relativitě neexistují nahé singularity: všechny singularity jsou schované za horizontem událostí, a nelze je tedy prozkoumat.

Paradox černých děr

Dva vědci přišli s teorií, která řeší informační paradox černých děr, vysvětluje gama záblesky, kloubí kvantovou mechaniku s teorií relativity a hlavně říká, že černá díra může výbuchem uvolnit všechnu hmotu zpět do vesmíru.

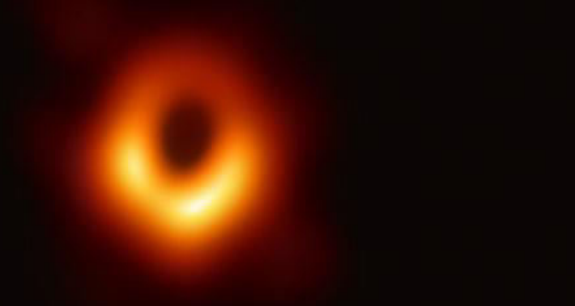
Každá černá díra skrývá tajemství – podle teorie relativity, co černá schvátí, to už nenavrátil. Nevidíme totiž za horizont událostí, za kterým se černá díra skrývá. Nic, ani světlo nedokáže překonat ohromnou gravitační sílu, jakou černá díra disponuje.

Víme, že nic nevíme

Černá díra je však jeden velký paradox. Kvantová mechanika říká, že informace, kterou o sobě hmota nese, nemůže být zničena. Jenže tady naráží na teorii relativity, která zase predikuje tzv. singularitu, nekonečně hmotný bod, do něhož se soustředí veškerá hmota černé díry. Informace o hmotě, kterou černá hmota pohltila, tak mizí v nenávratnu.

Tento paradox se snažila vyřešit řada vědců, například Nikodem Poplawski, který popírá singularitu a říká, černá díra dosáhne určité minimální velikosti, kdy už další smršťování není možné, a následně exploduje a veškerou pohlcenou hmotu uvolní zpět do vesmíru. A že by jednotlivé černé díry mohly být navzájem propojeny jako kořeny rostlin (dost možná červí dírou). Dalším příkladem je Stephen Hawking, který zase říká, že horizont událostí není. Existuje pouze tzv. zdánlivý horizont, který okolo černé díry fluktuuje a pokud se nějaká informace dostane za jeho hranici, unikne zpět do vesmíru. Podle Hawkinga se navíc černá díra vypařuje skrze tzv. Hawkingovo záření. A pokud není dostatečně krmena novou hmotou, může se zcela vypařit.

Další z teorií, která by mohla tento informační paradox vyvrátit, je teorie tzv. Planckovy hvězdy. Podle ní je navíc v korelaci kvantová mechanika a teorie relativity.

UČITEL, POSTRACH ULICE

autoři: P. Netopil, L. Mrázková, T. Genzerová

Příběh stojící za vznikem celého tohoto článku začíná již před několika lety, v čase, kdy naši třídní basisté zpívali tenorová sóla a nejsložitější věcí z našeho učiva byly rovnice s jednou neznámou. V těchto dobách dávno minulých se také odehrála ona osudná hodina anglického jazyka, kdy se životy mnohých životů převrátily tolikrát, že by se ani na horské dráze neotočily více.

Už si přesně nevzpomínám, co přesně jsme v této hodině probírali za téma, ale pěvně věřím, že muselo být vskutku důležité, když jsme kvůli němu naprosto výjimečně vybočili z obvyklých kolejnic školských osnov. Stejně jako téma hodiny, i kontext našeho skupinového rozhovoru mi (zatím) zůstává utajen. Je jen jediná věc, kterou si vybavuji naprosto přesně, což rozhodně není způsobeno tím, že se mi zahrabala tak hluboko do mozkových závitů, že ji ani důležité fyzikální vzorečky ven nedostanou.

"No to je v poho. Si vezměte, že jeden učitel bydlí pod náma, druhý vedle a třetí nad!"

Jaká to věta! Jaký to citát! Snad vůbec nikoho nepřekvapí, že autorem takového skvostu nemůže být nikdo jiný, než jeden z bystrých žáků navštěvujících dnešní Kvintu B. Nebojím se před celým světem přiznat, že tato prostá replika z nekonečně plynoucího dramatu života mne naprosto ohromila svou melodičností a zvukomalbou. Co mne však ohromilo ještě více byl samotný význam stojící za tímto moudrem.

Strávila jsem dlouhé dny a delší noci rozjímáním o přesné hloubce jeho významu, o veškerých spojitostech, příčinách a následcích, než jsem konečně dospěla k názoru, že musím tajemství, které je v citátu tak dokonale uschováno, že ani autor sám o něm neví, přijít na kloub.

Přece není možné, aby byl jeden jediný člověk takto obklopen takovýmto množstvím lidí, o kterých vlastně všichni vědí všechno a přitom nikdo neví nic.

Své pátrání jsem započala na tom nejvhodnějším místě - přímo u autora výše zmíněného výroku, mého spolužáka, který si přál ponechat anonymitu, tudíž jej budu nazývat pouze Pavlem N. Na setkání s Pavlem N. jsem se připravovala celé hodiny, chystala zapeklité otázky hodné testu z českého jazyka a stále dokola si opakovala vše, co už zatím vím - nic.

V ten osudný den, kdy měl vzniknout rozhovor nevídaný, léta opěvovaný, se však něco z jistého neznámého důvodu pokazilo. Už od první otázky bylo jasné, že se článek asi nepohybuje tím směrem, který jsem si pro něj představovala - to jest směrem vodorovným, gravitační silou neovlivňovaným.

"Pavle N., mohl byste, prosím, popsat, kdy přesně jste si uvědomil, v jaké situaci jste se ocitl?" zeptala jsem se, očekávající dramatickou vzpomínku románové délky, při které se vám derou slzy do očí. Místo toho jsem však obdržela pouze znuděný - či unavený? - výraz typický pro studenta střední školy a lehké pokrčení rameny.

"Tož, asi s nástupem na gympl," zněla slova samotného velkého myslitele.

Jeho odpověď mne přivedla do rozpaků. Jedná se snad o zkoušku? Ovlivnilo studenta lehce ponuré počasí, či černá mračna zatemněla jeho mysl?

Rozhodla jsem se tedy jít na věc z trochu jiné strany. Mou další otázku jsem původně ponechávala až ke konci, a to nejen kvůli její nepředstavitelné vtipnosti.

"Plynou z Vaší situace nějaké výhody z akademického hlediska?"

"Ne."

Musím se přiznat, že odpověď, kterou jsem obdržela, mne zklamala. Nejen, že jsem se vlastně nic nedozvěděla, ale navíc se mi mým úchvatným smyslem pro humor nepovedlo prorazit tvrdou vápenatou schránku, kterou kolem sebe studenti běžně vytvářejí, jsou-li dlouhodobě vystaveni stresujícím podmínkám. Negativní odpověď jsem dostala i na otázku, zda náhodou zmíněný Pavel N. nezná nějakou jinou osobu, která by se nacházela v podobné situaci, jako on sám.

Byla jsem už na skutečném dně svých sil, moje odhodlání k zahazení celého projektu každou plynoucí minutou stoupalo, když jsem náhle byla kontaktována jiným ze svých spolužáků.

no neuvěříš co sem dnes slyšela,,, začínala obsáhlá zpráva od Lucie M., která v ten den od svých pověřených ověřených zdrojů obdržela natolik důležitou a utajenou informaci, že mne o ní ihned musela informovat.

Dobře udělala. Díky jejímu zjištění, které nejspíš není vhodné publikovat, a částečně také díky původní verze hitové písně The Sound of Silence z roku 1966, se mi podařilo celé tajemství odtajnit.

Tajemstvím celou dobu totiž bylo, že tajemstvím vlastně není počet učitelů, ale učitelé samotní.

Kvůli svému převratnému zjištění jsem šéfredaktorem byla donucena celou svou myšlenku přepracovat, což samozřejmě znamenalo znovu vymyslet řadu otázek a znovu absolvovat rozhovor s mým spolužákem Pavlem N. Pro dobro mého duševního zdraví i život Pavla N. samotného se však ukázalo, že tato cesta je cestou úspěchu, a po pár zprávách přes nejmenovanou sociální síť s modrobílým logem jsem si o těch tajemných bytostech již vypracovala docela solidní obrázek.

Po měsících přípravy Vám tedy nyní s potěšením mohu představit užitečný přehled alespoň některých z těch, kteří zaprodali část své měsíční spotřeby propisovacích tužek ďáblu – nebo snad ministerstvu školství? – někdy během třetí zimy pedagogického vzdělání!

Bojovnice proti konzumaci masných výrobků a klidné, srozumitelné řeči. Odpůrkyně třpytícího se oblečení, cigaretového kouře pocházejícího ze sousedova balkónu i složitých partnerských vztahů kroměřížského žactvo-studentstva. Přesto velká podporovatelka zahrádkaření i pravidelné četby. A taky přehlásek, natürlich.

Prý dokáže přesně spočítat nekonečno. Prý umí vystřelit šíp až do pustého vesmíru. Prý ho uctívá nejmenovaná sekta sídlící v jakémsi hanáckém městě. Prý už je naživu celá staletí. Prý má díru v autě. Prý tu díru zalepil izolepou. Prý si myslí, že si toho nikdo nevšiml. Prý, prý, prý. Nikdo o něm nic neví... Prý.

Tak tohle jsme opravdu nečekali. Že by se takováto hvězda, takováto star, nacházela v našem ústavu? Nevídané. Jako každý správný V.I.P. se obléká stylově – bez čepice, svetru a mikiny ze svého domu nevytáhne paty. Jeho „imidž“ doplňují oslnivé a jistě pohodlné ponožky s motivem fotbalových míčů. Ach ano, jestli se mu něčím zavděčíte, tak jedině plnohodnotnou konverzací o jeho oblíbeném týmu.

Při přiblížení jiného stvoření ke hranici jeho osobní zóny začne vydávat téměř neslyšné chraplavé zvuky jen vzdáleně připomínající slova a v krajních případech se začne dožadovat hromady euroobalů. Je pravda, že toho o něm nelze mnoho zjistit. Přesto vězte, že jeho matka je hodná, klidná žena.

PŘEHLED POŘÁDANÝCH ŠKOLNÍCH AKCÍ V ROCE 2019

autor: K. Náplavová

LYŽAŘSKÝ KURZ

Q.B+Q.A 27.1.-1. 2.// 1.A 10.-15. 3.

Ostatně jako každý jiný rok proběhly lyžařské kurzy, tentokrát v Čenkovicích a Petříkově. Účastníci měli možnost vzít si lyže nebo i snowboard.

Žáci z vyšších ročníků se mohli zúčastnit lyžařského výcviku v rakouském Nasfeldu ve dnech 20. -24. 3.

ZIMNÍ BÁL

31.1.

Letos proběhl poprvé, žáci si vytvořili program a velmi si ho užili. Bohužel byla akce pouze pro vyšší gymnázium.

MATURITNÍ PLES

8.2.

I letos maturanti navázali na dlouholetou tradici z předchozích let. Ples se pyšnil hojnou návštěvností.

POSLEDNÍ ZVONĚNÍ

24.4.

Akce dopadla jako každý rok, všichni od octu a někteří skončili i v kašně.

MAJÁLES

26.4.

Naše gymnázium se letos zmocnilo tématu Afrika. Žáci se zúčastnili průvodu a přichystali si i vystoupení. Hry o majálesový trůn nakonec vyhrál náš student Radek Liška.

9 MUST-HAVES
na přežití „lyžáku“:

- 1) hodně pitné vody
- 2) hodně dobrého jídla
- 3) teplé oblečení
(pro případ výpadku topení)
- 4) papuče
(v lyžárně je voda)
- 5) lyžařskou výbavu
- 6) lyžařské nadšení
(nutná samozřejmost)
- 7) hodně, HODNĚ nervů
- 8) data
(WIFI je jen v přízemí)
- 9) Plavky
(kvůli kvalitě sprchových závěsů)

více fotografií si můžete prohlédnout na gymkrom.cz

SEZNAM BUDOUCÍCH ŠKOLNÍCH AKCÍ

autor: V. Knapková

ÚSTNÍ MATURITNÍ ZKOUŠKY

16.-21.5.

Každoročně se na našem gymnázium samozřejmě konají ústní maturitní zkoušky. I letos se můžete přijít podívat a podpořit své kamarády!

EUROPAPARK

4.-7.6.

Žáky oblíbený výlet do zábavního parku a souběžné cestě po Evropě se letos po roční pauze opět koná! Bohužel se může zúčastnit jen ten, kdo se již v uplynulých měsících přihlásil.

VODÁCKÝ KURZ

10.-14.6.

Ani tento rok se studenti třetích ročníků oblíbenému „vodáku“ nevyhnou.

VÝLETY A EXKURZE

25.6.

Každá třída klasicky pojede na výlet tam, kam se jako kolektiv dohodnou. (Ve většině případů však stejně o destinaci rozhodne třídní učitel...)

SPORTOVNÍ DEN NG

26.6.

Mladší z nás, tedy nižší gymnázium, čeká den plný sportovních aktivit, který se bude pravděpodobně konat na pionýrské louce stejně jako roky předtím.

SPORTOVNÍ DEN VG

27.6.

V bledě modrém to samé jako předchozí akce, jen se jedná o akci pro ty starší, tedy vyšší gymnázium.

VYSVĚDČENÍ

28.6.

Konečně ten poslední den ve škole, kde si vezmeme vysvědčení a hurá někam na koupaliště zahájit prázdniny!

POKÉMON: DETEKTIV PIKACHU

autor: T. Genzerová

Pokémoni - fračiza zpod rukou Satoshi Tajiriho, která ovládla celý svět. Snad každý člověk s přístupem k internetu o nich alespoň jednou slyšel. Ostatně, proč by ne, vždy jsou úplně všude-na titulních stranách časopisů, přebalech knih, v novinových stáncích i na nerecyklovatelných plastových obalech pochutin, které můžeme běžně zahlédnout v našich supermarketech. Kromě několika her, kterými to vlastně všechno začalo, nekonečně běžícího a stále dokola opakovaného televizního seriálu a proslulých sběratelských kartiček se nyní s těmito místy malými, místy většími a místy nepředstavitelně obrovskými stvořeními setkáme ještě na jednom místě - v kinech. Ach ano, celovečerní hraný snímek s tematikou pokémonů je tady. Série, která pohltila masy, pohodlné sedačky kina a k tomu Ryan Reynolds v hlavní roli, může snad být něco lepšího?

Bohužel pro Pokémon: Detektiv Pikachu odpověď - alespoň dle dlouholetých fanoušků - zní: ano, může. A nejspíš i je. Ačkoli se mi zdárně povedlo vyhýbat se už od premiéry, která v Japonsku proběhla 3. května, všem zásadním spoilerům, nadpisy nespočítatelného množství článků internetových novin a tzv. "thumbnaily", malé náhledy videí na stránce YouTube, přenášely pocity prvních, těch zpravidla nejkritičtějších, diváků naprosto jasně - mohlo to být lepší a jsme zklamaní, že to lepší nebylo. Toto pojetí jsem už od začátku moc dobře nechápala, takovýto snímek přece *nemůže být špatný*.

Po návratu z kina mohu říct, že nechápu stále.

Jsem překvapená, jsem fascinovaná, jsem plná emocí. A přesto dokážu pochopit, že některé věci některým lidem vadit mohly. Zmínila bych asi tu nejvýraznější a nejnepřehlédnutější věc - tento film byl, možná nevědomky, propagován jako film pro lehce starší obecenstvo, než které by si ho skutečně užilo, což je koneckonců problém mnoha snímků této doby. Ano, trocha té staré dobré nostalgie neuškodí, navíc některé "džouky" rozhodně nemohly být pochopitelné nikým jiným než starými dědky a teenagery bez duší, ale celkově na mne film působil tak trochu dětsky, naivně. Z jakéhosi šíleného důvodu mi to vůbec nevadilo.

Než přejdu dále, musím něco uvést na pravou míru - nejsem fanoušek pokémonů. Moje jediné přímé setkání s nimi bylo asi sedm let zpátky, kdy jsem od spolužačky ze základní školy v odpolední školní družině obdržela čtyři pokémon karty. Ačkoliv je moje hlava takříkajíc "děravá", dodnes si pamatuji, že jednou z nich byl Eevee. A pak taky že kvůli mamce skončily v koši hned tři dny na to. Celkově by se moje "pokémon fáze života" dala shrnout takto - žádná nebyla. Nevyrůstala jsem na nich podobně jako někteří mí vrstevníci, nesledovala jsem v šest ráno na stanici Nova jejich anime a nesbírala jsem jejich karty.

Přesto, nebo snad právě proto, jsem si Detektiva Pikachu velice užila. A nebylo to kvůli hercům, i když Justice Smith se své role jednadvacetiletého Tima Goodmana zmocnil s úctou,

příčemž mu celou dobu Kathryn Newton svým výkonem šlapala na paty. Také to nebylo kvůli příběhu, který sice ze začátku vypadal velice slibně, ale po srdceryvné scéně u kašny nabral obrátky, jež byly na jednu stranu hrozně předvídatelné a na stranu druhou tak šílené, že se předpovědět nemohly. Dokonce to (alespoň z části) nebylo ani kvůli výše zmíněnému Reynoldsovi, kterého širší veřejnost zná jako titulního anti-hrdinu z filmového zpracování komiksového Deadpoola.

Ne a ne a ne. Celé kouzlo, celá *pointa*, stojí právě v těch úžasných, počítačově vytvořených potvůrkách. A že jich bylo na každém kroku mnoho! Od Fearowů, kteří hned v prvních minutách prolétli přímo před našima očima, přes Aipomy, jež se proplétali mezi činžáky utopického Ryme City, po Charmandra a Growlithea a naprosto úchvatného Psyducka, parťáka hlavní dívčí postavy, Lucy Stevens. Všichni dojednoho byli zpracováni tak úchvatně, že jsem si místy opravdu říkala, jestli před námi Amerika *náhodou* nějaké ty pokémony neukrývá.

A ty barvy! Zejména v první polovině, ve chvílích, kdy se hlavní hrdina i diváci seznamují právě s Ryme City, jsou opravdu mistrně zpracované. Po mnoha zdánlivě ponurých a doslova tmavých filmech to byl velký oddech. Směsice temného prostředí postranních ulic, žlutých fosforů a růžových neonů blikajících billboardů a pestrobarevné kožichy i kůže počítačových potvůrek vytvářela tak překrásnou paletu, že jsem se z toho v tom poloprázdém sále smrdícím po popcornu málem rozbřečela. Málem.

Samozřejmě, nezmínit v této recenzi titulní postavu by byl hřích. Pikachu jako detektiv přímo zářil. Vše, od jeho ceněného klobouku, přes flirtování s pokémony v baru, až k šíleným a nemožným teoriím, bylo naprosto zlaté. Čas, který ztrávil na obrazovce, byl plný skutečně vtipných chvil a snad se ani nestalo, že bych se během celé stominutové stopáže nudila. Mám-li vyzdvihnout alespoň jednu scénu, nechť je to rovnou má nejoblíbenější. Přece jen, co může být lepší než herec Deadpoola v kožichu malé, rozkošné, žluté a hlavně chlupaté krysy smutně zpívající úvodní znělku „Pokémon Theme“, lépe známou pod svým přízviskem „Gotta Catch 'Em All“?

Abych to tedy shrnula - ano, Pokémon: Detektiv Pikachu nejspíš není pro každého, přesto stojí za to obětovat pár svých bankovek a na film se zajít podívat. Jedná se o zážitek pro celou rodinu, který si možná nezapamatujete po celý život, ale alespoň v té jedné chvíli Vás naplní pocitem štěstí a dětské radosti. Kdybych mohla, šla bych se na snímek podívat podruhé. A to se opravdu o žádném z filmů, které jsem za poslední dva nebo tři roky v kině shlédla, říct nedá.

HOROSKOP

autor: S. Huňová

BERAN

Nacházíte se v kritickém bodě Vašeho života, vše se Vám rozpadá před očima. Pokud chcete, aby věci fungovaly, musíte se nejdříve ujistit, že fungují. Vzdejte marné snahy, aby nefungující vztahy fungovaly. Věnujte svému životu očistu, ať už v podobě zbavení se nefungujících věcí, anebo opětovného použití čistících prostředků.

BÝK

Přestaňte všechno dělat uspěchaně. Máte více času, než si myslíte; záleží jen na tom, jak ho strávíte. Pokud zase přestanete stíhat, neobtěžujte se spaním, jedením či dýcháním. Pak budete moci svůj čas strávit bez obav z následků Vašich činů, jelikož těch už se nedožijete.

BLÍŽENCI

Poslední dobou ztrácíte svůj obvyklý optimismus a smysl pro humor. Ano, tohle je konec. Pokud se nechcete zahnat do záhuby, musíte stimulovat zlo ve Vašem životě pravidelnými meditacemi. V případě, že už ani to nepomůže, ujistěte se, že napíšete všem svým blízkým dopisy na rozloučenou od Vašeho starého dobrého já, jelikož se z Vás již velice brzo stane oběť negativismu.

RAK

Každý den se Vám zdá repetitivní a nicneříkající, ale jste na omylu. Jsou rozdílné už jen tím, že každým dnem stárnete. Využijte tuto každodenní ztrátu dalších čtyřia dvaceti hodin z Vašeho života jako motivaci věnovat se užitečným věcem. Nevíte-li ovšem, které činnosti jsou právě ty užitečné, nedělejte radši nic.

LEV

Na každém kroku z Vás lze cítit nejistota. Lidé z Vašeho okolí Vás modelují k obrazu svému, čímž ztrácíte svou jsoucnost. Nezapomínejte, že Vaše volba je ta nejlepší, a nebojte se, že by z Vás zdravé sebevědomí mohlo udělat narcistu. Pokud udělá, máte právo napsat písemnou stížnost na adresu redakce.

PANNA

Chtěli byste vyzkoušet spoustu nových aktivit, ale nenacházíte k tomu příležitost, čímž ztrácíte chuť do života. Jenže tyto aktivity je možné vykonat pouze pokud budete žít a v případě, že zemřete, ztrácíte vškeré možnosti žít. Nezbyvá Vám tedy nic než doufat a najít cestu v souladu s Vašimi možnostmi i potřebami, popřípadě opustit všechny Vaše povinnosti a vydat se cestou nezákonnou.

VÁHY

Právě jste otevřeli dveře k novým zkušenostem a brzy Vás čeká začátek něčeho nového. Nebo konec. V krajní situaci se také může stát, že stojíte právě uprostřed určitého období, což by stejně byla nejlepší možnost, protože alespoň víte, kde jste, jelikož každý konec je začátkem něčeho nového a každý začátek koncem něčeho starého. Ujistěte se tedy, že se dostanete doprostřed.

ŠTÍR

Cítíte se apaticky a sklesle, a tak čekáte na přelomový bod Vašeho života. Trpělivost se sice zdá jako chvályhodná vlastnost, ale nenechejte si čekáním ujít příliš mnoho štěstí. A pokud za Vámi samo nepřijde, vytvořte si své vlastní, podomácku vyrobené. Recept je ovšem tajný. Hodně štěstí!

STŘELEC

Ocitli jste se v situaci, v níž uspějete pouze tehdy, najdete-li v sobě dostatek vnitřní rovnováhy. Cítíte-li se neurčitě, oslovte lidi kolem sebe a přijměte od nich pozitivní energii. Nepřemýšlejte nad touto problémovou situací přespříliš; může se stát, že ztratíte perspektivu. Jakmile Vás tato situace začne přivádět do stresu, vyzkoušejte deset hlubokých nádechů a výdechů. To všechno ale nemusí stačit – s určitými problémy nemůžete zkrátka udělat nic.

KOZOROH

Vaše myšlenky jsou poházené a – stejně jako Váš domov – potřebují uklidit. Přestaňte být nervózní a nedělejte si starosti, že se dostanete do problémů. Stejně už v nich jste. Nezapomeňte, že všechno lze vyřešit domluvou. Doporučit můžeme i spánek. Pokud usnete, nemusíte řešit žádné problémy. To ale není trvalým řešením – toho můžete dosáhnout spánkem trvalým.

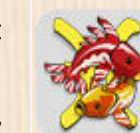
VODNÁŘ

Pocit osamocení, který Vás tolik tíží, je problémem, na který zoufale hledáte řešení. Nerozhodujte se ovšem, zdali navázat nový vztah. Stejně víte, jak to dopadne. Místo toho si můžete přítele či přítelkyni vymyslet. Imaginární partner sestává z Vašich představ a nemá ve zvyku Vás opouštět, zrazovat či lhát.

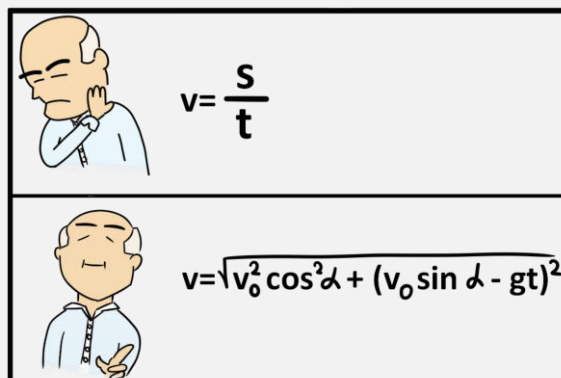
RYBY

Období Vašich nesplněných výzev je u konce a máte možnost nezdar proměnit v úspěch. Pokud chcete dnes něco dokázat, zvažte žití. To ovšem může být mnohem komplikovanější, než očekáváte. Zaměříte-li se na jedinečnost Vaší existence, dokážete přežít leckteré strasti.

CO SE (zase) DĚJE NA GYMPLU?

autor: E. Navrátilová

[illegible]